

SE OGSÅ

MARIA KJÆR THEMSEN



Pr-foto

Vildt!

Der er huller i væggen, døde fugle på gulvet, et afrevet øre og store flotte filminstallationer side om side i denne - i bogstaveligste forstand - vilde udstilling på det kunstnerdrevne udstillingssted New Shelter Plan. Udstillingen sammensætter danske og britiske kunstnere, der undersøger begrebet om vildskab nærmere: Hvordan er vores forhold i dag til det utæmmede, det kaotiske, det uordentlige og til det rå begær?

Wilderness. Til 23. maj.
New Shelter Plan, Kbh. Ø.
www.newshelterplan.com



Pr-foto

En sten i 11 dele

Både vikingerne og H.C. Andersen har efter sigende gået på stien Filsofgangen i Odense. Et historisk sted, som nu bliver prydet af et værk af Marie Kølbæk Iversen. Hendes værk er en sten skåret i 11 dele, der er baseret på myten om De Vises Sten, og som over sommeren vil nedsænkes i fortovet på Filsofgangen. Men fra denne weekend har man mulighed for at besigtige stenen på Brandts.

Transformer. Til 17. maj.
Brandts, Odense.
www.brandts.dk



Pr-foto

Verden gennem en skærm

Forholdet mellem arkaisk arkitektur og moderne teknologi udfoldes for tiden i en meget elegant udstilling på Tranen. Aktuelt er mange kunstnere optagede af, hvordan vores 3D-verden kan opleves igennem en skærm, og hvordan skærmen definerer meget af vores liv. I Valérie Collarts udstilling på Tranen i Hellerup er der både græske søjler som reelle skulpturer og som animation.

The Beauty and the Uncanny.
Til 13. juni. Tranen, Hellerup.
www.tranen.nu

EN VIBRERENDE DILDO SOM PENSEL

Menstruationsblod, urin og bumsede sumobryderbalder! Kroppen er tilbage i samtidskunsten. Lige nu kan du bl.a. opleve Stense Andrea Lind-Valdans kropsvæskemalerier i Museumsbygningen.

KUNST

Menstruationsblod, urin, maleri er malet med tungen. Stense Andrea Lind-Valdan bruger hele kroppen - og dens egne 'materialer' - til at male med.

Det kan lyde radikalt og er det også i en vis forstand, fordi kroppen længe har været lidt på distance i samtidskunsten. Den har været der som et sanseapparat, men ikke som hverken et politisk statement eller som en tabubryder.



MARIA KJÆR THEMSEN

Men aktuelt kan man faktisk se masser af krop i kunsten.

På det ellers meget strømlinede og konceptuelle galleri Christian Andersen i Kødbyen, hvor jeg indtil nu kun har set yderst minimale udstillinger, viser de for eksempel lige nu aktuelt udstillingen 'Times', hvor monstrøse kroppe indgår, bl.a. fotografier af enorme sumobrydere med bumser på bagdelen og smækfede lår og smukke skulpturer udskåret i træ af overdimensionerede ører.

Og i sidste weekend åbnede udstillingen 'Wilderness' på New Shelter Plan på Østerbro. Her handler det om makabre kroppe og kropsdele - bl.a. et afrevet øre, der ligger på gulvet og giver minder til den famøse åbningsscene i David Lynchs 'Blue Velvet'.

I denne kontekst lyder Stense Andrea Lind-Valdans udstilling, der åbnede i går på Museumsbygningen med malerier malet med kropsaftryk og menstruationsblod, næsten som fine æstetiske eksperimenter og ikke som noget decideret normbrydende.

Men på baggrund af de senere års distance fra den begærende, larmende og beskidte krop, hvor alle de forbudte kropsvæsker har været gemt langt væk, og det i stedet har været sanselige materialeundersøgelser, der har været i fokus, ja, så er det faktisk enormt befriende, at en ung kunstner som Lind-Valdan igen går hele vejen og bruger kroppens væsker som materiale.

Da et digt kom ud af underlivet

Stense Andrea Lind-Valdan fylder kroppens hulrum med maling, maler med urin eller bruger en vibrerende dildo som pensel i malerier, der forekommer enormt sanselige.

På den måde genindskriver Lind-Val-



dan kroppen med alle dens ulækre og abjektdele i sine malerier. For det er nemlig ikke en helt ny sag at bruge den nøgne krop eller dens udsondringer i kroppen. Yves Klein malede for eksempel store malerier med kvindekroppen som pensel - han smurte simpelthen kroppene ind i maling og trak dem hen over lærredet. Og den italienske kunstner Piero Manzoni sked direkte i dåser, som efterfølgende kom på museum (Merde d'Artiste, 1961).

Men det var særligt den radikale body art i 1960'erne og 1970'erne, for ikke at tale om de makabre og blodige wienaktionister, der skrev den aktive krop direkte ind i kunsten. I en legendarisk performance fra 1975 trak den ame-

KROPSKUNST. Stense Andrea Lind-Valdan bruger kroppen og det, der kommer ud af den, i sine værker, som for tiden kan ses i Museumsbygningen. Pr-foto

rikanske kunstner Carolee Schneemann et langt digt om kvindens underliv ud af sit eget underliv, mens hun læste digtet op.

Og den kvindelige krop har jo altid været del af kunsten. Den nøgne kvindekrop er måske det mest malede motiv i kunsthistorien overhovedet. Det er selvfølgelig denne ladede kunsthistorie, som Lind-Valdan tager op, når hun ikke maler en kvindekrop, men maler med sin helt egen kvindekrop.

ibyen@pol.dk

Salv - Stense Andrea Lind-Valdan.

Museumsbygningen, Kbh. Ø.
Til 23. maj.

www.banjarathnov.com